

Μοντιλιάνι: Αγόρι

ΤΑ ΦΡΕΣΚΑ

ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΝΤΑΞΗΣ ΤΩΝ 11^{ΟΥ} & 63^{ΟΥ}
ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

**Τι να κάνετε εάν υποπτευθείτε
ότι το παιδί σας έχει μαθησιακές δυσκολίες***

T.86 22-10-15

Αφιερώνεται στους συναδέλφους που εργάζονται στα Ιατροπαιδαγωγικά Κέντρα & στα ΚΕΔΔΥ & μας υποστηρίζουν όλους.

Ο γονέας γνωρίζει το παιδί του καλύτερα από οποιονδήποτε άλλο. Παρακολουθώντας τη μαθησιακή πορεία του, τις κοινωνικές αλληλεπιδράσεις του και τη συμπεριφορά του σε διάφορα πλαίσια, μπορεί να αντιληφθεί τα προειδοποιητικά σημάδια και να διαπιστώσει εάν κάτι δεν πάει καλά με το παιδί του.

Σε μία τέτοια περίπτωση, εκείνο που κυρίως σας απασχολεί είναι τι πρέπει να κάνετε, αφού εντοπίσετε τα ανησυχητικά σημάδια:

- **Συγκεντρώστε όσο περισσότερες πληροφορίες μπορείτε** για το παιδί σας κρατώντας ημερολόγιο και καταγράφοντας συγκεκριμένα ημερομηνίες όπου παρατηρήσατε το κάθε στοιχείο. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να αφορούν τομέες όπως είναι η ακαδημαϊκή επίδοση, οι κοινωνικές δεξιότητες και η συμπεριφορά του παιδιού στις σχέσεις και τις φίλιες του με τους άλλους. Προηγούμενες αξιολογήσεις από γραπτές δοκιμασίες και από εργασίες το παιδιού είναι βοηθητικές, ώστε να αποκτήσετε μία πλήρη εικόνα.

- **Μοιραστείτε τις ανησυχίες σας με το δάσκαλο.** Παρουσιάστε του το υλικό που έχετε συγκεντρώσει και ζητήστε τη γνώμη του αναφορικά με τον κάθε τομέα. Από την πλευρά του ο δάσκαλος, καθώς γνωρίζει καλά τον τρόπο λειτουργίας του παιδιού στο σχολικό πλαίσιο, μπορεί είτε να σας καθησυχάσει είτε να επιβεβαιώσει ορισμένες ανησυχίες σας. Στη συνέχεια θα αναζητήσετε από κοινού τρόπους αντιμετώπισης των δυσκολιών τόσο στο σχολείο όσο και στο σπίτι.

- **Ζητήστε τη γνώμη του δασκάλου ειδικής αγωγής, εφόσον υπάρχει στο σχολείο.** Εάν οι τρόποι που έχετε αποφασίσει με τον δάσκαλο της τάξης δεν αποδίδουν, μη διστάσετε να απευθυνθείτε στον δάσκαλο του τμήματος ένταξης. Ως ειδικός, έχει περισσότερη εμπειρία και μπορεί να προσφέρει πολύτιμη βοήθεια κάνοντας μία άτυπη εκπαιδευτική αξιολόγηση στο παιδί σας. Εάν κριθεί απαραίτητο, ο ειδικός παιδαγωγός μπορεί μετά την αξιολόγηση να συντάξει περιγραφική έκθεση και να σχεδιάσει, σε συνεργασία με τον διευθυντή της σχολικής μονάδας, με τον σύλλογο διδασκόντων και με το σύμβουλο γενικής αγωγής, βραχυπρόθεσμο πρόγραμμα παρέμβασης.

- Στην περίπτωση που οι δυσκολίες επιμένουν, είναι πλέον η κατάλληλη στιγμή για να κλείσετε ένα ραντεβού με το Κέντρο Διαφοροδιάγνωσης, Διάγνωσης και Υποστήριξης (ΚΕΔΔΥ) ή με ένα ιατροπαιδαγωγικό κέντρο της περιοχής σας, αφού πρώτα κάνετε γραπτή αίτηση, προκειμένου να παραπεμφθεί το παιδί σας για επίσημη διάγνωση.

- Φθάνοντας στο ΚΕΔΔΥ, θα ακολουθήσουν (α) **συνέντευξη** με κοινωνικό λειτουργό για τη συλλογή του κοινωνικού και του αναπτυξιακού ιστορικού του παιδιού, (β) **τεστ νοητικών ικανοτήτων** από ψυχολόγο και (γ) **εκπαιδευτική αξιολόγηση** από εκπαιδευτικό, προκειμένου να γίνει η γνωμάτευση.

- Αφού ενημερωθείτε για τις δυσκολίες του παιδιού σας και σας γνωστοποιηθούν οι προτάσεις της διεπιστημονικής ομάδας του ΚΕΔΔΥ και εφόσον συμφωνείτε με γνωμάτευση και τα μέτρα που προτείνονται, υπογράφετε τη γνωμάτευση, η οποία αποτελεί εμπιστευτικό έγγραφο και παραλαμβάνετε ένα αντίτυπο.

Μην ξεχνάτε ότι το ΚΕΔΔΥ είναι, ανάμεσα σε όλα τα άλλα και κέντρο υποστήριξης. Αυτό σημαίνει ότι δεν θα πρέπει στην ιδέα της επίσκεψης στο ΚΕΔΔΥ να αγχώνεστε και να ανησυχείτε, ούτε να το αντιμετωπίζετε με καχυποψία και διστακτικότητα, καθώς ο στόχος του είναι να σας βοηθήσει και να σας παράσχει στήριξη, ώστε το πρόβλημα να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά και συλλογικά.

Με Τα Λόγια των Γονέων

«Δεν αφήσαμε κανέναν που να μην πάμε... Με είπαν Υποχόνδρια, με είπαν Υπερπροστατευτική, ωστόσο πιστεύω ότι έσωσα το παιδί».

«Δεν πάει άλλο, δεν θα τρελάνουμε το παιδί μας, κάτι έχει και πρέπει να βρούμε την απάντηση».

Τι πρέπει να ξέρετε για τη διάγνωση

Η διάγνωση των ειδικών μαθησιακών δυσκολιών είναι μία σύνθετη, απαιτητική διεπιστημονική διαδικασία, μέσα από την οποία μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα ότι ένα παιδί ανήκει στην κατηγορία των ειδικών μαθησιακών δυσκολιών. Πολλούς γονείς τους φοβίζει αυτή η ετικέτα που μπαίνει στα παιδιά τους. Φοβούνται ότι θα περιορίσει τα όνειρα, τις προσδοκίες και τη διάθεση του παιδιού τους να προσπαθήσει περισσότερο. Αναρωτιούνται επίσης μήπως αποτελέσει αφορμή για αρνητικά σχόλια και υποτίμηση από την πλευρά των εκπαιδευτικών και των συνομηλίκων του παιδιού. Υπάρχουν επίσης περιπτώσεις όπου ο ένας από τους δύο γονείς δεν αποδέχεται την ύπαρξη του προβλήματος και θεωρεί υπερβολικές τις ανησυχίες του άλλου γονέα ή του σχολείου. Επιπλέον, μπορεί το οικογενειακό περιβάλλον και, δυστυχώς, μερικές φορές και οι εκπαιδευτικοί να τον αποτρέψουν να απευθυνθεί σε διαγνωστικές υπηρεσίες, για τις οποίες βέβαια ενδέχεται να μην γνωρίζουν απολύτως τίποτε.

Όλοι οι παραπάνω φόβοι, οι ανησυχίες και οι αμφιβολίες είναι απόλυτα κατανοητά. Όμως πρέπει εσείς οι γονείς να σκεφθείτε και να αξιολογήσετε για ποιον λόγο επιδιώκετε μια διάγνωση και ποια θα είναι τα πιθανά οφέλη για το παιδί σας και για εσάς. Όπως γνωρίζουμε ήδη από τους ίδιους τους μαθητές με μαθησιακές δυσκολίες, όταν η διάγνωση γίνεται σε μικρή ηλικία και τους εξηγείται με ειλικρίνεια, λειτουργεί ανακουφιστικά και δεν καθορίζει αρνητικά κατά κανένα τρόπο την αυτοεκτίμησή τους. Το αντίθετο, μέσα από τη διάγνωση τα παιδιά αποενοχοποιούνται, έχουν μια λογική εξήγηση για τα προβλήματα και τις δυσκολίες τους, τα οποία δεν αποδίδουν πια σε χαμηλές ικανότητες. Επίσης, η διάγνωση είναι απαραίτητη στον βαθμό που θέλετε να αξιοποιήσετε τις προσαρμογές που προβλέπει ο νόμος, όπως μια πιθανή αναγνώριση της υποστήριξης του παιδιού από τα ασφαλιστικά ταμεία ή η προφορική εξέτασή του στις εξετάσεις. Τέλος, η διάγνωση θα δώσει μια λογική εξήγηση και σε εσάς και θα απομακρύνει άλλες μη διαγνωστικές ετικέτες, όπως τεμπέλης, ανόητος, αντιδραστικός, που σε τελική ανάλυση βλάπτουν σημαντικά την αυτοεικόνα του παιδιού σας και τη σχέση σας μαζί του. ....

(απόσπασμα)

* Πηγή: Σουζάνα Παντελιάδου, 2015, Η Αλφαβήτα που μπερδεύει. Κοντά στα παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες, Καθημερινές Εκδόσεις, σ. 73-78